

6 nedeľa Veľkonočná 2026 A

AI Istý kňaz si spomína na obdobie, keď chodil na základnú školu. Stalo sa mu, že ho spolužiaci požiadali, aby im dokázal, že Boh naozaj existuje. Otázka bola ťažká. Nevedel na ňu odpovedať. Išiel teda za kaplánom a ten sa usmial a pýtal sa na dôvody, prečo sa pýtajú, a povedal mu: "No, ak ťa chcú len provokovať a už nebudeš vedieť, čo s tým, tak im povedz: "Dokážte mi, že Boh neexistuje."

KE Ak však túto otázku myslia vážne, potom sa musíš riadiť tým, čo hovorí svätý Peter vo svojom liste v 3. kapitole: "budte...stále pripravení obhájiť sa pred každým, kto vás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je vo vás. Robte to však skromne, s bážňou a s dobrým svedomím, aby sa tí, čo tupia váš dobrý život v Kristovi, zahanbili práve v tom, z čoho vás osočujú." A Ježiš nás v dnešnom evanjeliu povzbudzuje, že nám dá ďalšieho Pomocníka, ktorý s nami zostane navždy: Ducha pravdy. Svet ho nemôže prijať, pretože ho nevidí a nepozná.

DI Prví kresťania v rímskom prostredí boli väčšinou otroci, ľudia nevzdelaní, ľudia, ktorí nemali často možnosť hovoriť. Žiadalo sa od nich, aby počúvali a pracovali, nie aby hovorili. Neboli to ľudia, ktorí by boli nejako zdatní v rečníctve, v debatách, a tak sa často stávalo, že pohanskí filozofi si z kresťanov vlastne robili žarty. Hovorili: "Oni to ani nevedia vysvetliť. Ani nevedia, čomu veria." V tých časoch, ak chcel niekto vyjadriť svoj názor, najal si rečníka. V tých časoch bolo byť profesionálnym rečníkom jedným z najprestížnejších zamestnaní a tiež jedným z najlukratívnejších zamestnaní. Prví kresťania nič a nikoho takého nemali, takže v očiach vtedajších vzdelaných ľudí boli považovaní za podradných. V prvých kresťanoch sa často vyskytovalo to, čo nazývame "malá dušička". Ich najväčšou potrebou bol duch odvahy. A práve tohto ducha odvahy Ježiš sľubuje všetkým svojim nasledovníkom. Tí, ktorí pozvali a prijali tohto ducha odvahy do svojho života, neprestali mať malú dušu. Väčšina z nich sa prijatím ducha odvahy nestala profesionálnymi rečníkmi obhajujúcimi Krista. Stalo sa niečo iné. Títo prví kresťania si uvedomili, že jediným spôsobom, ako svedčiť o Kristovi, sú opravdivé skutky života podľa Krista. Dôkazom, že to bola pravda, je obrovské množstvo mučeníkov za Krista.

PAR Zmenila sa situácia po 2000 rokoch nejakým spôsobom? Odpoveď je jasná. Sme vo veľmi podobnej situácii ako prví kresťania. Aj dnes sme na posmech väčšinovému pohanskému svetu. Aj my si musíme osvojiť ducha odvahy, nie preto, aby sme sa stali vynikajúcimi rečníkmi, ale aby sme odvážne svedčili o Kristovi svojimi životmi. A to si vyžaduje poriadnu dávku odvahy.

MY Wilhelm Busch opisuje udalosť, ktorá sa stala v Nemecku okolo roku 1925. Bolo tam veľké zhromaždenie. Istý učenec tam dve hodiny dokazoval, že Boh neexistuje. Prezentoval všetku svoju múdrosť. Miestnosť bola plná ľudí. Keď rečník po dvoch hodinách skončil, nastal čas na diskusiu. Nikto nemal odvalu, až na jednu starú babičku. Tá prišla dopredu, postavila sa za rečnícky pult a začala: "Pán rečník, dve hodiny ste hovorili o svojej neviere. Dovoľte mi hovoriť pár minút o mojej viere. Chcela by som vám povedať, čo pre mňa urobil môj Pán, môj nebeský Otec. Keď som bola mladá, v bani sa môjmu manželovi stalo nešťastie. Priniesli mi ho domov mŕtveho. Zostala som sama s tromi malými deťmi. Keď som stála nad manželovou mŕtvolou, bola som zúfalá. A predsa - Boh ma začal utešovať tak, ako by to nedokázal žiadny človek." A pokračovala: "Nikdy ma nesklamal ani neopustil. Mali sme veľa ťažkostí, ale On nás nikdy neopustil v núdzi. Dal mi istú nádej na večný život. Keď zavriem oči, prebudím sa v nebi, pretože patrím Ježišovi. On to všetko urobil pre mňa. A teraz sa vás pýtam, pán rečník: Čo pre vás urobila vaša neviere?" Potom rečník vstal, poklepal babičku po pleci a povedal: "Ach, nechceme brať vieru takejto starej žene. Pre starých ľudí je viera celkom užitočná." Babička jeho slová rázne odmietla a povedala: "Nie, nie! Položila som vám otázku a chcem počuť od vás jasnú odpoveď." Rečník upadol do rozpakov. Babička manifestovala ducha pravdy a odvahy.

ADE Ďakujeme a prosíme o ducha odvahy, aby sme dokázali svedčiť o Kristovi slovom aj skutočným kresťanským životom - stále pripravení obhájiť sa pred každým, kto nás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je v nás. Robme to však skromne, s bážňou a s dobrým svedomím. Amen